

PREZYDENT MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY	Warszawa, dn. <u>04/03/</u> 2016 r.
PE-OP.3130.15.2016.BPO BPE-2-OP/31101/ <u>570</u> /BPO/15	

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

1. Podstawa prawna interpretacji
Art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613, z późn. zm.).
2. Rozstrzygnięcie
Po rozpatrzeniu wniosku (dalej: „Wnioskodawca”) z dnia 25 lutego 2016 r. (wpływ do organu podatkowego w dniu 29 lutego 2016 r.) w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie opłaty skarbowej, postanawiam uznać stanowisko Wnioskodawcy - w przedstawionym stanie faktycznym - za prawidłowe w obowiązującym stanie prawnym.
3. Stan faktyczny/zdarzenie przyszłe przedstawione we wniosku
Z treści przedłożonego wniosku wynika, że Wnioskodawca jako pełnomocnik procesowy zamierza wytoczyć powództwo w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym będzie się powoływał na udzielone mu pełnomocnictwo procesowe ogólne. Po uzyskaniu elektronicznego tytułu wykonawczego Wnioskodawca złoży elektronicznie wniosek o wszczęcie egzekucji oraz „fizyczny” dokument udzielonego mu uprzednio pełnomocnictwa procesowego ogólnego. W związku z powyższym, pytanie Wnioskodawcy brzmi: <i>Czy Wnioskodawca będzie zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa?</i>
4. Stanowisko wnioskodawcy
Zdaniem Wnioskodawcy, nie będzie on zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa.
5. Ocena stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym
Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2015 r. poz. 783, z późn. zm.) opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii - w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. Ustawa o opłacie skarbowej nie zawiera definicji postępowania sądowego, niemniej orzecznictwo sądowe wskazuje, iż przedmiotowe pojęcie należy interpretować zgodnie z zakresem określonym w art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.) (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 16.09.2008 r., sygn. akt I SA/GI 192/2008). Oznacza to, iż postępowanie egzekucyjne prowadzone według przepisów kpc, mieści się w zakresie pojęcia »postępowanie sądowe«, o którym mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej. Niemniej jednak, należy zauważyć, iż ustawa o opłacie skarbowej nie zawiera uregulowania kreującego obowiązek zapłaty opłaty skarbowej z tytułu złożenia pełnomocnictwa komornikowi sądowemu. Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o opłacie skarbowej obowiązek zapłaty skarbowej powstaje od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz od jego odpisu, wypisu lub kopii - z chwilą złożenia dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2. Przedmiotowy przepis wyraźnie wskazuje, iż obowiązek zapłaty opłaty skarbowej jest ograniczony do przypadków złożenia pełnomocnictwa w sądzie, organie administracji publicznej lub innym

organie niż organ administracji rządowej lub samorządowej wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej. Nie ulega wątpliwości, iż komornik sądowy nie należy do żadnej z kategorii podmiotów wymienionych we wskazanym przepisie. Stąd też należy uznać, iż złożenie odpisu pełnomocnictwa komornikowi sądowemu nie będzie podlegało opłacie skarbowej (por. interpretacja indywidualna UM w Koszalinie z dnia 31.10.2007 r. Lex 21354).

6. Pouczenie

Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu - w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm., dalej jako „ppsa”). Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa (art. 53 § 2 ppsa). Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działalność lub bezczynność są przedmiotem skargi.

RADCA PRAWNY
W BIURZE PODATKÓW I EGZEKUCJI

Z up. PREZYDENTA
MIASTA STOLECZNEGO WARSZAWY

Joanna Gutkowska
Zastępca Skarbnika
m. st. Warszawy

NACZELNIK
WYDZIAŁU PODATKÓW I OPŁAT
BIURA PODATKÓW I EGZEKUCJI

Na podstawie art. 14j § 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2015 r., poz. 613 ze zm.) **wnoszę** o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie zdarzenia przyszłego.

Status Wnioskodawcy: podatnik

Rodzaj Wnioskodawcy: osoba fizyczna

Organ właściwy dla Wnioskodawcy ze względu na sprawę będącą przedmiotem interpretacji indywidualnej: Prezydent m.st. Warszawy, ul. Kredytowa 3, 00-056 Warszawa

Zakres wniosku: zdarzenie przyszłe

Liczba zdarzeń przyszłych: 1

Interpretowane przepisy: Art. 1 ust. 1 pkt 2, art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2015 r., poz. 783 ze zm.; dalej: „**Ustawa o Opłacie**”), art. 1 KPC, art. 5 § 2 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.; dalej: „**KPA**”), art. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2015 r., poz. 790 ze zm.; dalej: „**Ustawa o komornikach**”)

Rodzaj sprawy: opłata skarbową

Opłata za wniosek: 40 zł

Sposób uiszczenia opłaty: na rachunek, kserokopia dowodu uiszczenia opłaty dołączona do wniosku

Nr konta bankowego, na który wnoszona jest opłata: 26 1030 1508 0000 0005 5000 1144

Zdarzenie przyszłe

Wnioskodawca jest osobą fizyczną - adwokatem. Wnioskodawca, jako profesjonalny pełnomocnik, zamierza podjąć się reprezentowania podmiotów gospodarczych (dalej: „**Klienci**”) w sprawach związanych z windykacją przysługujących im wierzytelności (dalej: „**Wierzytelności**”).

Procedura dochodzenia Wierzytelności przez Wnioskodawcę na rzecz danego Klienta będzie wyglądała w następujący sposób. Klient udzieli Wnioskodawcy pełnomocnictwa procesowego ogólnego do reprezentowania go we wszystkich sprawach sądowych i egzekucyjnych. Wnioskodawca będzie składał pozew przeciwko dłużnikowi Klienta (dalej: „**Dłużnik**”) poprzez platformę Elektronicznego Postępowania Upominawczego (dalej: „**EPU**”). Wnioskodawca będzie powoływał się w pozwie na udzielone mu pełnomocnictwo, jednakże nie będzie składał pełnomocnictwa do akt postępowania, co wynika z trybu prowadzenia postępowania elektronicznego określonego w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r., poz. 101 ze zm.; dalej: „**KPC**”). W związku z nieskładaniem dokumentu pełnomocnictwa, Wnioskodawca nie będzie również uiszczał opłaty skarbowej.

Po otrzymaniu wydanego przez sąd nakazu zapłaty (opatrzonego klauzulą wykonalności na rzecz Klienta), Wnioskodawca złoży do komornika, poprzez EPU, wniosek o wszczęcie egzekucji. Po złożeniu wniosku o wszczęcie egzekucji, Wnioskodawca złoży komornikowi, już w formie „fizycznego” dokumentu, udzielone mu pełnomocnictwo. W opisywanym postępowaniu będzie to pierwszy moment, w którym Wnioskodawca złoży, przed jakimkolwiek organem, dokument pełnomocnictwa udzielonego mu przez Klienta.

Pytanie

Czy Wnioskodawca będzie zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa?

Stanowisko Wnioskodawcy

Zdaniem Wnioskodawcy, w stanie faktycznym opisanym we wniosku, Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do zapłaty opłaty skarbowej od składanego komornikowi pełnomocnictwa.

Uzasadnienie stanowiska Wnioskodawcy

Wnioskodawca wskazuje, że zamknięty katalog czynności, które podlegają opłacie skarbowej, został zawarty w art. 1 Ustawy o Opłacie. Jedną z takich czynności jest złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. W tym znaczeniu, złożenie pełnomocnictwa przed komornikiem mieści się w pojęciu dokonania tej czynności „w postępowaniu sądowym” (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 16 września 2008 r., sygn. I SA/GI 192/08).

Jednak, zdaniem Wnioskodawcy, wyłącznie złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa w postępowaniu sądowym nie jest wystarczającą przesłanką dla powstania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej. Obowiązek ten powstaje bowiem tylko, jeśli złożony w postępowaniu sądowym dokument stwierdzający udzielenie pełnomocnictwa, zostanie złożony przed jednym z organów wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o Opłacie, to jest przed:

- organem administracji publicznej;
- podmiotem wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej, innym niż organ administracji rządowej i samorządowej;
- sądem.

Komornik nie należy do żadnej z powyższych kategorii organów.

- 1. Brak możliwości uznania komornika za organ administracji publicznej lub za podmiot wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej, inny niż organ administracji rządowej i samorządowej.**

W opinii Wnioskodawcy, wykluczyć należy możliwość uznania komornika za „organ administracji publicznej” lub „podmiot wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej, inny niż organ administracji rządowej i samorządowej”.

W odniesieniu do braku możliwości uznania komornika za organ administracji publicznej, Wnioskodawca wskazuje, że definicja legalna pojęcia organu administracji publicznej została zawarta w KPA. I tak, w myśl art. 5 § 2 pkt 3 KPA, organem administracji publicznej są ministrowie, centralne organy administracji rządowej, wojewodowie, działające w ich lub we własnym imieniu inne terenowe organy administracji rządowej, organy jednostek samorządu terytorialnego oraz organy i podmioty, które są powoływane z mocy prawa lub na podstawie porozumień do rozstrzygania spraw indywidualnych w drodze decyzji administracyjnych. Komornik nie jest żadnym z podmiotów wymienionych w zakresie powyższej definicji.

Komornik nie jest również podmiotem wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej, innym niż organ administracji rządowej i samorządowej. Potwierdził to m.in. Minister Finansów, wydając interpretację ogólną z dnia 9 czerwca 2015 r., dotyczącą opodatkowania podatkiem od towarów i usług działalności komorników. We wskazanej interpretacji, powołując się na orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Minister Finansów dokonał niejako „umiejscowienia” komorników w polskim porządku prawnym, stwierdzając, że „(...) komornicy nie są związani z władzami publicznymi jako pracownicy ponieważ nie są włączeni do administracji publicznej. Prowadzą działalność na własny rachunek i własną odpowiedzialność; mogą swobodnie, chociaż podlegają pewnym ograniczeniom prawnym, ustalać w jaki sposób będą wykonywać swoją pracę i sami otrzymują środki, z których pochodzą ich dochody.”.

Dodatkowo, co potwierdził WSA w Gliwicach, „z oczywistych względów należy wykluczyć pogląd, iż sądowe postępowanie egzekucyjne może mieścić się w kategorii spraw z zakresu administracji publicznej.” (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 16 września 2008 r. (sygn. I SA/GI 192/08)).

Mając na względzie powyższe, również w rozumieniu Ustawy o Opłacie, komornik nie może zostać uznany za podmiot wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej, inny niż organ administracji rządowej i samorządowej.

2. Brak możliwości uznania komornika za sąd

W opinii Wnioskodawcy, mając na względzie treść Ustawy o komornikach, określającej status komornika jako organu egzekucyjnego, wykluczyć należy również możliwość uznania, że komornik jest sądem w rozumieniu Ustawy o Opłacie.

Wnioskodawca wskazuje, że zgodnie z art. 1 Ustawy o komornikach, komornik sądowy jest funkcjonariuszem publicznym działającym **przy** sądzie rejonowym. Interpretacja ww. przepisu zgodnie z jego literalnym brzmieniem prowadzi do wniosku, że komornik sądowy jest jednostką powiązaną z władzą sądowniczą, natomiast nie jest jej organem, jak również nie może być utożsamiany z sądem. Przepisy Ustawy o komornikach oddzielają również zadania wykonywane przez komorników od zadań wykonywanych przez sądy, przesądzając tym samym o odrębności komorników względem władzy sądowniczej. Komornicy, w myśl Ustawy o komornikach, jedynie wykonują orzeczenia sądowe tj. biorą udział w czynnościach nie związanych bezpośrednio ze sprawowaniem wymiaru sprawiedliwości. O trafności przedstawionej wyżej tezy świadczą również orzeczenia dotyczące statusu prawnego komorników. Wspomnieć należy w tym miejscu wyrok

Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 stycznia 2004 r., sygn. SK 26/03. W uzasadnieniu zostało wskazane, że „Zarówno art. 758 k.p.c., jak i art. 1 ustawy o komornikach sądowych podkreślają organizacyjne i funkcjonalne powiązanie komornika z władzą sądowniczą, a więc z konstytucyjnie wyodrębnioną postacią władzy publicznej. Komornicy działają przy sądach rejonowych, nie wchodząc jednak w ich strukturę. Nie są też organem władzy sądowniczej (z uwagi na odmienną funkcję, nie polegającą na wymierzaniu sprawiedliwości – art. 175 ust. 1 Konstytucji). Komornicy są strukturą wyodrębnioną, wyposażoną we władztwo, o własnych kompetencjach.”.

Stanowisko, że komornika nie można uznać za sąd w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 Ustawy o Opłacie znajduje odzwierciedlenie również w doktrynie. W komentarzu do art. 6 Ustawy o Opłacie (Ofiarski Zbigniew, *Komentarz do ustawy o opłacie skarbowej*, [w:] *Ustawy: o opłacie skarbowej, o podatku od czynności cywilnoprawnych. Komentarz*, wyd. III), autor zwraca uwagę, że „(...) w art. 6 ust. 1 pkt 4 u.o.s. przyjęto, że obowiązek wniesienia opłaty skarbowej powstaje z chwilą złożenia dokumentu stwierdzającego pełnomocnictwo w organie administracji publicznej lub sądzie. Taka regulacja wyłącza spod ustawy pełnomocnictwa składane w postępowaniu egzekucyjnym do komornika (podkr. Wnioskodawcy), ponieważ nie został on umieszczony w katalogu podmiotów wskazanych w tym przepisie.”.

Mając na względzie powyższe, Wnioskodawca wnosi o potwierdzenie swojego stanowiska.

Ja, niżej podpisany(-na), pouczony(-na) o odpowiedzialności karnej z art. 233 § 1 w związku z § 6 Kodeksu karnego za składanie fałszywych oświadczeń składam, stosownie do art. 14b § 4 ustawy – Ordynacja podatkowa, oświadczenie następującej treści:

Oświadczam, że elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

Z poważaniem

Załącznik:

1. Dowód uiszczenia opłaty od wniosku – 40 zł